

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2025 r.

DPP-WTPZ.0272.6.2025.NK(174)

DECYZJA

Na podstawie art. 3 ust. 11 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514), zwanej dalej „ustawą”, oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 12 czerwca 2025 r. Igora Lewenberga, Via Grevas 49, 7500 St. Moritz, Szwajcaria, PESEL 69021016076 dotyczącego zmiany decyzji w zakresie zastosowanych wobec niego środków, o których mowa w art. 1 ustawy,

odmawiam uwzględnienia wniosku z dnia 12 czerwca 2025 r. Igora Lewenberga, Via Grevas 49, 7500 St. Moritz, Szwajcaria, PESEL 69021016076, o zmianę decyzji w zakresie zastosowanych wobec niego środków, o których mowa w art. 1 ustawy.

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2023 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał decyzję nr DPP-TPZ.0272.87.2023(5) na mocy której postanowił:

1. wpisać Igora Lewenberga, obywatela Polski, urodzonego 10 lutego 1969 r. na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
2. zastosować wobec osoby, o którym mowa w pkt. 1:
 - a) zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2014, str. 6, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 269/2014”, będących własnością,

pozostających w posiadaniu, pozostających w faktycznym władaniu lub pod kontrolą podmiotu, o którym mowa w pkt 1, w pełnym zakresie,

- b) zakaz udostępniania podmiotowi o którym mowa w pkt 1 lub na jego rzecz – bezpośrednio lub pośrednio – jakichkolwiek środków finansowych lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 269/2014,
- c) zakaz świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie środków wskazanych w lit. a i b,
- d) wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – *Prawo zamówień publicznych* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.).

Decyzja została wydana na podstawie wniosku Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zwanego dalej: „Szefem ABW”), a w jej uzasadnieniu wskazano, że cyt. „Igor Lewenberg¹¹ (ur. 10 lutego 1969 r.) jest beneficjentem rzeczywistym polskiej spółki Makrochem S.A.¹². W Radzie Nadzorczej podmiotu zasiadają: Jekaterina Lewenberg¹³ (żona I. Lewenberga), Olena Lewenberg¹⁴ (prawdopodobnie siostra I. Lewenberga) oraz Ilya Ivanov¹⁵. Firma Makrochem S.A. została założona przez I. Lewenberga w 2011 r. Spółka specjalizuje się w obrocie sadzą techniczną dla przemysłu gumowego i oponiarskiego. Surowiec pochodzić ma z Rosji lub Ukrainy i trafia do krajów UE. (...) W wyniku analizy transferów środków finansowych z Makrochem S.A. ustalono, że łączna kwota przetransferowanych środków na Białoruś wyniosła 806 979,00 euro, natomiast do Rosji 44 228,00 dolarów i 558 255,00 euro. Nałożenie sankcji na I. Lewenberga przyczyni się do bezpośredniego zmniejszenia zysków wymienionego oraz powiązanych z nim firm, a tym samym bezpośrednio wpłynie na ograniczenie funduszy transferowanych do podmiotów ulokowanych na terenie FR”

Szczegółowe informacje w przedmiotowym zakresie zostały przekazane do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji pismem Szefa ABW z dnia 2 czerwca 2023 r. (znak: R-6190/2023), uzupełnionym pismem z dnia 11 września 2023 r. (znak: R-Z-9274/2023), stanowiącym dokumentację niejawną oznaczoną klauzulą „zastrzeżone”.

Należy również wskazać, że wydając powyższą decyzję Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji dysponował także informacjami uzyskanymi od Szefa ABW oraz Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego (zwanego dalej: „Szefem CBA”), dotyczącymi podmiotów wchodzących w skład kontrolowanej przez Igora Lewenberga grupy kapitałowej Makrochem,

¹¹ PESEL: 69021016076. Posiada obywatelstwo polskie.

¹² KRS: 378832, REGON: 060741528, NIP: 7123240544.

¹³ PESEL: 68122213287. Posiada obywatelstwo polskie.

¹⁴ PESEL: 64031615660.

¹⁵ Obywatel FR, urodzony 28 marca 1978 r. - dane ustalono na podstawie paszportu nr 70 2260586.

tj. spółek Makrochem S.A. (w której Igor Lewenberg jest jedynym akcjonariuszem), Makrochem Sp. z o.o. (w której Igor Lewenberg posiada 99% udziałów), a także Makrochem S.A. Sp.j. (której współnikami są Igor Lewenberg i Makrochem S.A.). We wszystkich wymienionych podmiotach Igor Lewenberg jest również jest jedynym beneficjentem rzeczywistym.

Wnioski o wpisanie Igora Lewenberga oraz kontrolowanych przez niego spółek z grupy Makrochem zostały złożone przez Szefa ABW i Szefa CBA w oparciu o informacje pozyskane przez te formacje jako służby specjalne i w istotnej części niejawne. Przekazane informacje zostały poddane analizie, w wyniku której Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji uznał je za wystarczające do wydania decyzji nr DPP-TPZ.0272.87.2023(5), z dnia 2 października 2023 r. w sprawie wpisu Igora Lewenberga na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy. Igor Lewenberg złożył skargę na tę decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który oddalił ją w całości wyrokiem z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 1557/24, podobnie jak analogiczne skargi kontrolowanych przez Igora Lewenberga spółek z grupy Makrochem, tj. Makrochem S.A. (wyrok z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 2761/24), Makrochem Sp. z o.o. (wyrok z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 2270/24) oraz Makrochem S.A. Sp.j. (wyrok z dnia 12 września 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1673/24).

W dniu 30 listopada 2023 r. Igor Lewenberg, na podstawie art. 3 ust. 5 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy, złożył do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „Wniosek o wykreślenie Igora Lewenberga z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 Ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego”. Przedmiotowy wniosek został uzupełniony pismem z dnia 26 lutego 2024 r.

W powyższym wniosku Igor Lewenberg wskazał, że podjął działania w celu ograniczenia, a docelowo całkowitego zerwania relacji handlowych z podmiotami z Federacji Rosyjskiej, a także że nie jest powiązany z podmiotami wspierającymi agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę oraz że nie wspiera tej agresji bezpośrednio ani pośrednio. Według Igora Lewenberga argumentami przemawiającymi za takim stanem miało być m.in.:

- zrzeczenie się oraz nieposiadanie przez niego obywatelstwa Federacji Rosyjskiej;
- postanowienie o likwidacji przedstawicielstwa Makrochem S.A. w Moskwie;
- rozpoczęcie procesu sprzedaży udziałów, które Makrochem S.A. posiada w spółce Makrochem-R z siedzibą w Moskwie;
- odwołanie Ilyi Ivanova ze stanowiska członka Rady Nadzorczej Makrochem S.A.

Po dokonaniu całościowej analizy zebranych w sprawie materiałów, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w dniu 2 sierpnia 2024 r. wydał decyzję nr DPP-WTPZ.0272.4.2024(78), w której postanowił odmówić uwzględnienia wniosku z dnia 30 listopada 2023 r. Minister, podobnie jak przy wydawaniu decyzji w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, oparł się na informacjach dostarczonych przez ustawowo właściwe, wyspecjalizowane w dziedzinie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego organy (tu: przez Szefa ABW i Szefa CBA), uzyskanych także w związku z analogicznymi wnioskami spółek grupy Makrochem kontrolowanej przez Igora Lewenberga. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydając powyższą decyzję stwierdził, że wskazane działania albo nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albo mają charakter przyszyty i niepewny, zaś branie pod uwagę przez organ takich argumentów paraliżowałoby proces wydawania decyzji, bowiem Minister pozostawałby w pewnym stanie zawieszenia, będąc „zobowiązany” do ustalenia wszystkich możliwych działań, jakie osoba lub podmiot zamierza podjąć w przyszłości.

W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w odniesieniu do Igora Lewenberga nie ustały zatem wówczas przesłanki wskazane w art. 3 ust. 2 ustawy, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu decyzji z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.7.2024(78)). Skarga na tę decyzję również została oddalona w całości przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 2766/24, podobnie jak analogiczne skargi kontrolowanych przez Igora Lewenberga spółek z grupy Makrochem, tj. Makrochem S.A. (wyrok z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 2764/24), Makrochem Sp. z o.o. (wyrok z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 2763/24) oraz Makrochem S.A. Sp.j. (wyrok z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 2765).

W dniu 5 grudnia 2024 r. Igor Lewenberg, na podstawie art. 3 ust. 5 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy, ponownie złożył do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „Wniosek o wykreślenie Igora Lewenberga z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 Ustawy Sankcyjnej” wskazując na zaistnienie cyt. „(...) nowych okoliczności faktycznych (powstałych po dniu wpisania Wnioskodawcy na listę osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 Ustawy Sankcyjnej (...) oraz po dniu wydania Decyzji Odmownej¹⁶ (...))”, które w ocenie Igora Lewenberga powodują, że nie zachodzą przesłanki stosowania wobec niego środków, o których mowa w art. 1 ustawy.

Ponadto, pismem z dnia 27 stycznia 2025 r. Igor Lewenberg złożył do Ministra „Uzupełnienie Wniosku o wykreślenie Igora Lewenberga z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1

¹⁶ Decyzja z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.4.2024(78)) o odmowie uwzględnienia wniosku Igora Lewenberga z dnia 30 listopada 2023 r. o wykreślenie z listy, o której mowa w art., 2 ust. 1 ustawy.

Ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego”.

Po dokonaniu całościowej analizy zebranych w sprawie materiałów, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w dniu 11 lutego 2025 r. wydał decyzję nr DPP-WTPZ.0272.6.2024(122), w której postanowił odmówić uwzględnienia wniosku z dnia 5 grudnia 2024 r. Minister, podobnie jak przy wydawaniu decyzji w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy oraz decyzji w sprawie odmowy uwzględnienia wniosku z dnia 30 listopada 2023 r. oparł się na informacjach dostarczonych przez ustawowo właściwe, wyspecjalizowane w dziedzinie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego organy (tu: przez Szefa ABW i Szefa CBA), uzyskanych także w związku z analogicznymi wnioskami spółek grupy Makrochem kontrolowanej przez Igora Lewenberga. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydając powyższą decyzję stwierdził, że wskazane we wniosku Igora Lewenberga działania albo nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albo mają charakter przyszyły i niepewny.

W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w odniesieniu do Igora Lewenberga nie ustały zatem także wówczas przesłanki wskazane w art. 3 ust. 2 ustawy, co zostało szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu decyzji z dnia 11 lutego 2025 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.6.2024(122)). Wskazana decyzja również została przez Igora Lewenberga zaskarżona i stanowi przedmiot odrębnego postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie, w którym dotychczas nie zapadło rozstrzygnięcie.

W dniu 12 czerwca 2025 r. Igor Lewenberg złożył do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „Wniosek o zmianę decyzji o wpisie Igora Lewenberga na listę osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 Ustawy Sankcyjnej”. We wskazanym dokumencie Igor Lewenberg wniósł o zmianę pkt 2 sentencji decyzji z dnia 2 października 2023 r. (znak: DPP-TPZ.0272.87.2023(5)) poprzez zastąpienie zastosowanych względem niego środków ograniczających niżej następującymi środkami cyt.:

„I. Zastąpienie zastosowanych względem Wnioskodawcy środków, o których mowa w art. 1 Ustawy Sankcyjnej ("środki ograniczające") następującymi środkami:

- a. zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych w rozumieniu Rozporządzenia 269/2014 będących własnością, pozostających w posiadaniu, w faktycznym władaniu lub pod kontrolą Wnioskodawcy, w zakresie:
 - udziałów w spółce OOO Makrochem-R z siedzibą w Moskwie ("Makrochem-R");
 - odsetek, dywidend z tytułu udziałów w spółce Makrochem-R, innych przychodów z aktywów oraz wartości narosłych z aktywów lub wygenerowanych przez te aktywa;

- relacji handlowych ze spółką Makrochem-R;
- b. *zakaz udostępniania Wnioskodawcy lub na jego rzecz – bezpośrednio lub pośrednio – jakichkolwiek środków finansowych lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 269/2014 przez spółkę Makrochem-R;*
- c. *zakaz świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie środków wskazanych w lit. (a) i (b) powyżej;*
- d. *wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu prowadzonego na podstawie PZP.*

Alternatywnie, jeżeli Minister nie uzna zasadności zmiany środków ograniczających w zakresie wskazanym w punkcie I powyżej:

II. Wyłączenie z zakresu środków ograniczających nałożonych na Wnioskodawcę zgodnie z punktem 2 lit. (b) Decyzji o Wpisie , wszelkich czynności, transakcji i płatności związanych ze sprzedażą aktywów Wnioskodawcy, a także zaspokajaniem podstawowych potrzeb Wnioskodawcy i pokrywaniem honorariów oraz wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych na rzecz Wnioskodawcy.”.

Jako uzasadnienie wydania wnioskowanej decyzji Igor Lewenberg wskazał na m.in.:

- zerwanie relacji gospodarczych Wnioskodawcy oraz podmiotów z grupy Makrochem z podmiotami z Federacji Rosyjskiej oraz Białorusi,
- przeniesienie Makrochem S.A. na tzw. „Liście wstydu” prowadzonej przez YALE School of Management z siedzibą w New Haven USA z poziomu C, przeznaczonego dla podmiotów ograniczających swoje działania operacyjne na terytorium Federacji Rosyjskiej, na poziom A, przeznaczony dla podmiotów, które całkowicie zakończyły współpracę z podmiotami z Rosji i Białorusi,
- pozytywny wynik kontroli w spółkach z grupy Makrochem prowadzonych przez m.in. Naczelnika Lubelskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Białej Podlaskiej, Naczelnika Podkarpackiego Urzędu Celno-Skarbowego w Przemyśle,
- brak możliwości importu rosyjskiej sadzy technicznej w ramach dozwolonego kontyngentu,
- wygaśnięcie działalności spółki Makrochem-R i próbę jej likwidacji,
- próbę likwidacji spółek z grupy Makrochem: Makrochem S.A., Makrochem S.A. Sp.j. i Makrochem Sp. z o.o.

Należy podkreślić, że w ramach postępowań inicjowanych wcześniejszymi wnioskami Igora

Lewenberga oraz kontrolowanych przez niego spółek z grupy Makrochem Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wielokrotnie uzyskiwał stanowiska organów wnioskujących o wpisanie ich na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, tj. Szefa ABW oraz Szefa CBA. Organy te konsekwentnie podtrzymywały zasadność stosowania wobec spółek z grupy Makrochem oraz Igora Lewenberga środków ograniczających, o których mowa w art. 1 ustawy.

Również w przypadku aktualnego wniosku Igora Lewenberga Szef CBA w piśmie z dnia 21 lipca 2025 r. znak: M-III-5406/2025 podtrzymał stanowisko wyrażone we wniosku (znak: M-8-III-Z-1597/2023, przestany w załączeniu do pisma z dnia 6 września 2023 r. znak: M-8-III-1599/2023), a także w późniejszych pismach z dnia 30 lipca 2024 r. (znak: M-III-6284/2024), z dnia 9 maja 2024 r. (znak: M-III-Z-968/2024), z dnia 13 września 2024 r. (znak: M-III-7314/2024), z dnia 30 grudnia 2024 r. (znak: M-III-10318/2024), a także z dnia 27 marca 2025 r. (znak: M-III-2517/2025).

Szef CBA w piśmie z dnia 21 lipca 2025 r. znak: M-III-5406/2025 wskazał, że przestankami przemawiającymi za wpisem Igora Lewenberga oraz kontrolowanych przez niego spółek z grupy Makrochem na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, były ich powiązania organizacyjne, gospodarcze i finansowe z podmiotami z Federacji Rosyjskiej, które działają w sektorze zapewniającymi rządowi Federacji Rosyjskiej istotne źródło dochodów, a tym samym są odpowiedzialne za materialne lub finansowe wspieranie działań, które podważają lub zagrażają integralności terytorialnej, suwerenności i niepodległości Ukrainy. W jego ocenie cyt. *„Przedstawione w obecnym, jak i we wcześniejszych wnioskach pełnomocnika spółek z grupy Makrochem okoliczności nie wywołują żadnych skutków prawnych mających wpływ na ustalenia poczynione przez Biuro. Spółka OOO Makrochem-R z siedzibą w Rosji jest nadal podmiotem aktywnym (przychody operacyjne okresie od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 r. wynosiły 301 718 USD, liczba pracowników wynosi 5¹⁷. Makrochem S.A. posiada w niej 49% udziałów, a Igor Pawłowicz Levenberg (...) 51% udziałów. Jak wskazał pełnomocnik spółek we wnioskach „(...) w dniu 15 maja 2025 r. Zgromadzenie Wspólników Makrochem-R podjęło uchwałę o otwarciu likwidacji spółki (...). W rosyjskim rejestrze przedsiębiorstw¹⁸ w zakresie ww. podmiotu widnieje zapis „w procesie likwidacji” (...). Kolejno z danych rejestru wynika, że w dniu 26 maja 2025 r. dokonano wpisu o podjęciu decyzji o likwidacji, utworzeniu komisji likwidacyjnej i powołaniu likwidatora w osobie Ilii Anatolijewicza Ivanova¹⁹ (...). Wcześniej pełnił on funkcję dyrektora w ww. podmiocie, a do 17 maja 2023 r. był również członkiem Rady Nadzorczej spółki Makrochem S.A. W tym miejscu należy wskazać, że proces likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością*

¹⁷ Raport z bazy Orbis Moody's Analytics, z dnia 14 lipca 2025 r.

¹⁸ <https://egrul.nalog.ru/> z dnia 16 lipca 2025 r.

¹⁹ Obywatel Rosji, ur. 28 marca 1978 r.

zarówno na kanwie prawa polskiego, jak i rosyjskiego można cofnąć. Zgodnie bowiem z Kodeksem cywilnym Federacji Rosyjskiej, jeśli nie ma bezpośredniego zakazu, uczestnicy mają prawo do anulowania decyzji, którą podjęli wcześniej. Oznacza to, że jeżeli w przepisach prawa lub dokumentach założycielskich nie ma konkretnego zakazu unieważnienia decyzji, uczestnicy walnego zgromadzenia wspólników mogą zmienić swoją wcześniejszą decyzję. Jest to możliwe przed ostatecznym wykreśleniem spółki z rosyjskiego rejestru przedsiębiorstw (EGRUL). Po cofnięciu likwidacji spółka wraca do stanu sprzed jej rozpoczęcia i może kontynuować działalność."

We wniosku o zmianę zastosowanych wobec niego środków, o których mowa w art. 1 ustawy, Igor Lewenberg stwierdził, że cyt. „W związku ze zmianą okoliczności faktycznych i upływem czasu, nałożone na Wnioskodawcę środki ograniczające przestały spełniać wymogi przewidziane w Ustawie Sankcyjnej, w tym szczególnie wymóg proporcjonalności.". Dodatkowo Igor Lewenberg wskazał, że środki ograniczające stosowane w obecnym zakresie prowadzą do naruszenia jego chronionych konstytucyjnie praw. Jednocześnie we wniosku powtórzono w większości, mające potwierdzać to założenie, argumenty, które zostały sformułowane przez Igora Lewenberga w opisanych wyżej wnioskach z dnia 30 listopada 2023 r. oraz 5 grudnia 2024 r. o wykreślenie z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.

Biorąc pod uwagę zbieżność argumentacji Igora Lewenberga zaprezentowanej w aktualnym wniosku z uzasadnieniem wcześniejszych wniosków o wykreślenie z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji uznał za stosowne nawiązanie do motywów rozstrzygnięć sformułowanych w decyzji z dnia 2 października 2023 r. (znak: DPP-TPZ.0272.87.2023(5)) w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, a także decyzjach z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.4.2024(78)) oraz z dnia 11 lutego 2025 r. (DPP-WTPZ.0272.6.2024(122)) w sprawie odmowy uwzględnienia wniosków o wykreślenie z tej listy.

Przed wszystkim należy podkreślić, że Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydając decyzje w sprawie wpisu Igora Lewenberga oraz kontrolowanych przez niego podmiotów z grupy Makrochem na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, oparł się wnioskach złożonych przez Szefa ABW i Szefa CBA, którzy są organami wyspecjalizowanymi w dziedzinie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego i których ustaleniom Minister ma uzasadnione powody ufać i brać je pod uwagę. Mając na uwadze potwierdzenie przez te organy aktualności przesłanek, które stanowiły podstawę skierowania wniosków o zastosowanie środków ograniczających wobec Igora Lewenberga oraz spółek z grupy Makrochem Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, wobec braku zmiany stanu faktycznego, nie widzi możliwości uwzględnienia aktualnego wniosku Igora Lewenberga o zmianę zakresu zastosowanych wobec niego środków, o których mowa w art. 1 ustawy.

W kontekście powyższego podkreślić należy, że Szef ABW jest organem stojącym na czele Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, właściwej w sprawach ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i jego porządku konstytucyjnego. Do ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego należy, m.in. rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa w różnych jego aspektach, a zadania te wykonywane są poprzez prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych i analityczno-informacyjnych w celu uzyskiwania i przetwarzania informacji istotnych dla ochrony bezpieczeństwa państwa. Podkreślenia wymaga, że Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego jest zobowiązana do ochrony środków, form i metod realizacji zadań.

Z kolei Centralne Biuro Antykorupcyjne jest służbą specjalną powołaną m.in. do zwalczania działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa. W ramach realizacji ustawowych zadań funkcjonariusze Centralnego Biura Antykorupcyjnego wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze i analityczno-informacyjne. Jednocześnie Centralne Biuro Antykorupcyjne ma ustawowy obowiązek zapewnienia ochrony m.in. środków, form i metod realizacji zadań oraz zgromadzonych informacji.

Podobnie rolę i znaczenie tych organów postrzega także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który m.in. w wyroku z dnia 18 maja 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2524/22 wskazał, że cyt. *„Jak wynika z art. 3 ust. 3 ustawy wnioskodawcą może być: Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (...). Wymienione podmioty to wyspecjalizowane organy państwowe, które dysponują szczególnymi wiadomościami w zakresie porządku publicznego czy bezpieczeństwa państwa w różnych jego aspektach. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji orzeka zatem na podstawie wniosku specjalnego organu państwowego.”*.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy, ocenie organu wydającego decyzję podlega sam fakt istnienia powiązań – w szczególności o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym – pomiędzy osobą lub podmiotem, którego decyzja dotyczy, a osobą lub podmiotem, wobec których istnieje chociażby prawdopodobieństwo, że wykorzystają dysponowane przez siebie środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze, do bezpośredniego lub pośredniego wsparcia agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r. lub poważnych naruszeń praw człowieka lub represji wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej lub których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi.

W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji bezpośrednia lub pośrednia forma wspierania może oznaczać generowanie dowolnymi metodami zysków dla budżetu Federacji

Rosyjskiej, które następnie mogą zostać wykorzystane na potrzeby działań wojennych prowadzonych przez Federację Rosyjską przeciwko Ukrainie. W szczególności wskazać należy na możliwość opodatkowania dochodów uzyskanych przez rosyjski podmiot Makrochem-R, w którym Igor Lewenberg posiada 51% udziałów, a należąca do niego spółka Makrochem S.A. 49% udziałów.

Należy zauważyć, że do analogicznego wniosku doszedł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który w uzasadnieniu prawomocnego wyroku z dnia 2 lutego 2023 r. w sprawie sygn. akt I SA/Wa 2527/22, zaznaczył, że cyt. *„Jak stanowi art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r., decyzję w sprawie wpisu na listę wydaje się względem osób i podmiotów dysponujących środkami finansowymi, funduszami oraz zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio wspierających agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub bezpośrednio związanych z takimi osobami lub podmiotami, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym, lub wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nie takich środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych. Z przytoczonego przepisu wynika więc, że ustawodawca przewidział, iż wpisowi na listę podlegać będą nie tylko podmioty bezpośrednio lub pośrednio wspierające agresję, lecz także wszelkie inne osoby lub podmioty o ile są bezpośrednio powiązane z podmiotami wspierającymi. Powiązania takie mogą mieć m.in. charakter osobisty lub gospodarczy, jednak użycie w analizowanym przepisie zwrotu „w szczególności”, oznacza, że podstawą wpisu na listę mogą być powiązania różnego rodzaju, o ile przypisać można im przymiot bezpośredniości.”*. Słuszność tej oceny potwierdził następnie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 grudnia 2024 r., sygn. akt II GSK 484/24, oddalającym skargę kasacyjną złożoną w tej sprawie.

Analizy przesłanek wpisu na listę, określonych w art. 3 ust. 2 ustawy dokonał także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, stwierdzając w wyroku z dnia 11 lutego 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 1670/24, że cyt. *„Z przepisu tego wynika (z uwagi na użycie w nim opisów przesłanek połączonych spójnikami „lub” poprzedzonymi myślnikiem i przecinkiem), że wpisowi na listę sankcyjną podlegają trzy grupy osób i podmiotów dysponujących środkami finansowymi, funduszami lub zasobami gospodarczymi:*

- 1) bezpośrednio lub pośrednio wspierający agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi,*
- 2) bezpośrednio związane z osobami z grupy nr 1 (w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym),*

3) wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nie takich środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych.

Podkreślenia wymaga, że do wpisu na listę sankcyjną wystarczy ziszczenie się jednej z przesłanek z przesłanek z art. 3 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu wspieraniu agresji na Ukrainę. Co więcej, wpis na listę może być dopuszczalny nawet jeżeli dana osoba swoimi działaniami bezpośrednio nie wspiera agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, ani naruszeń praw człowieka lub represji wobec społeczeństwa obywatelskiego w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi. Przesłanki wpisu są bowiem tak skonstruowane, że wpis jest uzasadniony także w przypadku określonych w przepisach powiązań lub prawdopodobieństwa wykorzystania środków, którymi dana osoba dysponuje, do wspierania agresji lub wspomnianych represji.”.

Znaczenie przesłanki prawdopodobieństwa wykorzystania dysponowanych środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w celach określonych w art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2 ustawy, dostrzegł również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wskazując w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 maja 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2524/22, że cyt. „Słusznie Minister wskazał, że generowanie zysków (dowolnymi metodami) dla budżetu Federacji Rosyjskiej, które mogą zostać wykorzystane dla potrzeb działań wojennych – może stanowić pośrednią formę wspierania agresji, a bezpośrednie powiązanie z takim podmiotem wypełnia dyspozycją art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy. Zauważyć też trzeba, że powołany przepis wskazuje na „istnienie prawdopodobieństwa” wykorzystania dysponowanych środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych. Nie ma zatem w tej sprawie znaczenia prawnego, argumentacja strony skarżącej wskazująca na brak „udowodnienia” przez organ przekazywania określonych środków (...).”.

Podobną ocenę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie sformułował także w wyrokach z dnia 4 sierpnia 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2535/22 oraz z dnia 23 sierpnia 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2537/22.

Należy także zauważyć, że krajowe środki ograniczające mają charakter proporcjonalny i adekwatny w stosunku do skali zagrożenia bezpieczeństwa narodowego wynikającego z położenia geograficznego Polski, sąsiadującej bezpośrednio z objętą pełnoskalową wojną Ukrainą, a także uwzględniając wojnę hybrydową prowadzoną wobec Rzeczypospolitej Polskiej przez Federację Rosyjską oraz Białoruś. Jednocześnie w związku z ograniczeniami, jakimi są choćby ustawowe przesłanki zastosowania poszczególnych środków ograniczających, w sposób oczywisty nie istnieje możliwość, aby Minister objął takimi środkami każdą osobę fizyczną czy podmiot gospodarczy współpracujący z podmiotami gospodarczymi z Federacji Rosyjskiej i płacącymi tam podatki. Jak już bowiem wspomniano, kluczowe jest w tym przypadku spełnianie ustawowych przesłanek zdefiniowanych w art. 3 ust. 2 ustawy.

W kontekście prezentowanego przez Igora Lewenberga stanowiska dotyczącego zerwania relacji z podmiotami z Federacji Rosyjskiej oraz likwidacji spółki Makrochem-R, mających w jego ocenie świadczyć o celowości zmiany zakresu zastosowanych wobec niego środków ograniczających, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji ponownie zauważył, że rozpoczęcie postępowania likwidacyjnego nie wyklucza możliwości jego wstrzymania albo cofnięcia, na co uwagę zwrócił także Szef CBA. Proces ten jest zatem odwracalny, a jego wynik niepewny, a na dodatek zależny od decyzji rosyjskiego organu regulacyjnego. W świetle powyższego podjęcie działań w celu likwidacji rosyjskiej spółki Makrochem-R nie powoduje ustania spełniania przez Igora Lewenberga ustawowych przesłanek, którymi kierował się Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji stosując wobec niego środki ograniczające, a tym samym nie może być powodem zmiany ich zakresu lub zaprzestania stosowania. Słuszność tej oceny potwierdzają także wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie oddalające skargi Igora Lewenberga na decyzje Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 października 2023 r. (znak: DPP-TPZ.0272.87.2023(5)) w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy (wyrok z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 1557/24) oraz z dnia 2 sierpnia 2024 r. (znak: DPP-WTPZ.0272.4.2024(78)) w sprawie odmowy uwzględnienia wniosku Igora Lewenberga z dnia 30 listopada 2023 r. o wykreślenie z tej listy (wyrok z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V SA/Wa 2766/24), a także wskazane wcześniej rozstrzygnięcia tego sądu w sprawach analogicznych skarg spółek z kontrolowanej przez Igora Lewenberga grupy Makrochem.

W odniesieniu do twierdzeń Igora Lewenberga o podjęciu próby cyt. „(...) likwidacji spółek z grupy Makrochem, tj. Makrochem S.A., Makrochem S.A. sp.j. i Makrochem sp. z o.o.” Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, na podstawie danych z Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestr Przedsiębiorców, ustalił, że żadna ze spółek z grupy Makrochem nie została postawiona w stan likwidacji.

Jednocześnie bez znaczenia dla niniejszego rozstrzygnięcia pozostają argumenty Igora Lewenberga, wskazujące na zmianę pozycji Makrochem S.A. na tzw. „Liście wstydu” prowadzonej przez YALE School of Management z siedzibą w New Haven USA z poziomu C, przeznaczonego dla podmiotów ograniczających swoje działania operacyjne na terytorium Federacji Rosyjskiej, na poziom A, przeznaczony dla podmiotów, które całkowicie zakończyły współpracę z podmiotami z Federacji Rosyjskiej i Białorusi czy też brak możliwości importu rosyjskiej sadzy technicznej w ramach dozwolonego kontyngentu.

Przyczyną wpisu Igora Lewenberga na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy oraz zastosowania środków ograniczających określonych w sentencji decyzji z dnia 2 października 2023 r. (znak: DPP-TPZ.0272.87.2023(5)) było spełnienie przez niego ustawowych

przesłanek, tj. stwierdzenie, że jest on osobą dysponującą odpowiednio środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio związaną z podmiotami, wobec których istnieje prawdopodobieństwo, że mogą być pośrednio wykorzystywane w celu wspierania agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r. Powyższe argumenty w żaden sposób nie wpływają zatem na zakres zastosowanych wobec Igora Lewenberga środków ograniczających i mają irrelevantne znaczenie w przedmiotowym postępowaniu.

Powyższe stanowisko organu należy także odnieść do podnoszonych przez Igora Lewenberga argumentów dotyczących wyników kontroli skarbowych przeprowadzanych w podmiotach grupy Makrochem przez Naczelnika Lubelskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Białej Podlaskiej oraz Naczelnika Podkarpackiego Urzędu Celno-Skarbowego w Przemyśle, w wyniku których nie stwierdzono nieprawidłowości. Należy jednocześnie podkreślić, że prowadzenie postępowania w związku z ewentualnym obchodzeniem przez podmioty z grupy Makrochem nałożonych na nie środków ograniczających nie mieści się granicach ustawowych kompetencji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego*.

Analogicznie, odnosząc się do podnoszonych w aktualnym wniosku argumentów dotyczących naruszenia prawa do obrony poprzez sposób rozpatrywania przez Naczelnika Dolnośląskiego Urzędu Celno-Skarbowego we Wrocławiu wniosków o wyrażenie zgody na zwolnienie środków finansowych niezbędnych do uregulowania należności z tytułu świadczenia usług prawnych, wskazać należy, że Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji nie jest również organem właściwym w zakresie stosowania odstępstw od nałożonych środków ograniczających. Kwestie przestrzegania przepisów dotyczących środków ograniczających nałożonych zarówno na podstawie przepisów krajowych, jak i prawa unijnego, podlegają bowiem kontroli organów Krajowej Administracji Skarbowej. Organy Krajowej Administracji Skarbowej są także właściwe w zakresie stosowania odstępstw od nałożonych środków ograniczających. Przedmiotem postępowania prowadzonego przed Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji było natomiast wyłączenie ustalenie, czy nałożone środki ograniczające spełniają wymogi określone w ustawie.

Odnosząc się zaś do podnoszonej przez Wnioskodawcę argumentacji w zakresie naruszenia gwarancji zawartych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej należy zauważyć, że Minister, jako organ władzy publicznej wydając decyzję z dnia 2 października 2023 r. (znak: DPP-TPZ.0272.87.2023(5)), spełniał wyłącznie swój konstytucyjny obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa, a sama ustawa zasadnicza, w art. 31 ust. 3, pozwala

na stosowanie pewnych ograniczeń wobec konstytucyjnych praw i wolności uzależniając możliwość ich zastosowania od ustanowienia tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób.

Trzeba mieć również na względzie wspomniane wcześniej szczególne okoliczności uchwalenia ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego*, co odnotował między innymi Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 grudnia 2024 r., sygn. akt II GSK 484/24 oddalającym skargę kasacyjną w podobnej sprawie, cyt. „(...) nie można tracić z pola widzenia, że agresja Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, rozpoczęta w dniu 24 lutego 2022 r., doprowadziła do istotnych zmian w ładzie światowym - a co za tym idzie także w Polsce - co skutkowało potrzebą podjęcia wręcz oczywistych i bezwzględnie koniecznych - bo motywowanych względami bezpieczeństwa narodowego - działań legislacyjnych ukierunkowanych na przeciwdziałanie wspieraniu tej agresji, których rezultatem jest, między innymi, ustawa z dnia 13 kwietnia 2022 r. (zob. również wyrok NSA z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt II GSK 555/24).

Odnosząc się zaś do twierdzeń Wnioskodawcy o naruszeniu szeroko rozumianego prawa własności, wskazać należy, że jednoznaczne stanowisko w powyższym zakresie Naczelny Sąd Administracyjny zajął także w wyroku z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt II GSK 555/24 wskazując, że cyt. „Jak już wielokrotnie podniesiono, powołana ustawa dotyczy tzw. "mrożenia majątków", a więc czasowej niemożności dysponowania nimi. Nie oznacza to pozbawienia własności. Jest to działanie, które jest już przewidziane w ramach zarówno unijnego, jak i polskiego porządku prawnego oraz mieści się - zdaniem NSA - w zakrojonych przez prawo unijne ramach. Zakładanym przez polskiego ustawodawcę rezultatem wydania decyzji w przedmiocie wpisu na listę osób i podmiotów wspierających agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę musi być przeciwdziałanie wspieraniu agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę przez podmiot w niej wskazany. Interes społeczny polegający na przeciwdziałaniu tej agresji przeważa w tej konkretnej sytuacji nad interesem podmiotu wpisanego na taką listę.”.

Ponadto, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, zadania i kompetencje w zakresie stosowania odstępstw, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 6a, art. 6b i art. 7 rozporządzenia 269/2014 wobec osób i podmiotów wpisanych na listę wykonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, a Igor Lewenberg wielokrotnie z możliwości przewidzianych w tych przepisach korzystał.

W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zastosowane środki cechują się zatem pełną proporcjonalnością oraz adekwatnością do skali i poziomu zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa, a ich wynikiem jest wydanie przedmiotowej decyzji.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, *do postępowań w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy (...) art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1 (...) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego*. Zgodnie przy tym z art. 107 § 1 pkt 6 Kpa decyzja zawiera w szczególności uzasadnienie faktyczne i prawne. Należy podkreślić, że przepis art. 4 ust. 1 ustawy nie odsyła do art. 107 § 3 Kpa, zgodnie z którym uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Przy tym zgodnie z art. 3 ust. 9 ustawy *minister właściwy do spraw wewnętrznych może ograniczyć zakres uzasadnienia (...) ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny*. W ocenie organu taka sytuacja, w sposób oczywisty, występuje w sprawach tego rodzaju, zwłaszcza w przypadku informacji niejawnych. Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, że stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje decyzje w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej.

Z kolei zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy decyzję w sprawie wpisu na listę wydaje się względem osób i podmiotów dysponujących środkami finansowymi, funduszami oraz zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. *dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy* (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 765/2006”, lub rozporządzenia nr 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio wspierających:

- 1) agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub
 - 2) poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej lub których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi
- lub bezpośrednio związanych z takimi osobami lub podmiotami, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym, lub wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nie takich środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych.

Stosownie do art. 3 ust. 3 ustawy decyzję w sprawie wpisu na listę minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje z urzędu lub na uzasadniony wniosek wskazanych tam właściwych, w tym także wyspecjalizowanych w dziedzinie bezpieczeństwa państwa

i porządku publicznego, organów lub podmiotów, takich jak wnioskodawca w niniejszej sprawie.

Zgodnie przy tym z art. 3 ust. 4 ustawy, propozycję zastosowania środków, o których mowa w art. 1, określa się z uwzględnieniem w szczególności charakteru i zakresu działalności prowadzonej przez osobę lub podmiot, struktury kapitałowej tego podmiotu oraz względów bezpieczeństwa narodowego.

Zgodnie z art. 3 ust. 6 ustawy decyzja w sprawie wpisu na listę zawiera datę wydania, oznaczenie osoby lub podmiotu, wobec których stosuje się środki, o których mowa w art. 1, wraz z rozstrzygnięciem, który z tych środków ma do nich zastosowanie, uzasadnienie, oznaczenie organu wydającego, podstawę prawną decyzji, podpis osoby wydającej oraz pouczenie o prawie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

W myśl art. 3 ust. 7 ustawy, wydając decyzję w sprawie wpisu na listę, minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić zakres środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 269/2014 lub rozporządzenia 765/2006, objętych środkami, o których mowa w art. 1 pkt 1 lub 2 ustawy.

Zgodnie z kolei z art. 3 ust. 11 ustawy, przepisy dotyczące decyzji w sprawie wpisu na listę stosuje się odpowiednio do decyzji o zmianie stosowanych wobec osoby lub podmiotu środków, o których mowa w art. 1.

Uwzględniając przytoczony stan prawny, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji stwierdził, że niezmiennie zachodzą uregulowane w art. 3 ust. 2 ustawy przesłanki do zastosowania środków ograniczających wymienionych w sentencji decyzji z dnia 2 października 2023 r. (znak: DPP-TPZ.0272.87.2023(5)) wobec Igora Lewenberga. Jednocześnie okoliczności wskazane we wniosku tej osoby z dnia 12 czerwca 2025 r. nie mogą w ocenie Ministra stanowić podstawy do zmiany ich zakresu.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy zawiadomienie strony o decyzji następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Mając na uwadze powyższe, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 3 ust. 10 ustawy, od niniejszej decyzji nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zgodnie z art. 16 § 2 Kpa oraz art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2024 r. poz. 935,

z późn. zm.) decyzja niniejsza może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia (tu: udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji) niniejszej decyzji stronie, za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (adres: ul. Stefana Batorego 5, 02-591 Warszawa).

Zgodnie z art. 230 § 1 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* od pism wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym w danej instancji pobiera się wpis stosunkowy lub stały. Zgodnie z art. 231 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*, od skargi w niniejszej sprawie pobiera się wpis stały.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa – 200 zł.

Na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy lub o zwolnienie od kosztów.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
z up. Czesław Mroczek – Sekretarz Stanu
(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują (poprzez udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji):

1. Igor Lewenberg, obywatel Polski, urodzony 10 lutego 1969 r.
2. aa.

Do wiadomości:

1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.